

Una Blancaneu amb Llimona

Infantil i juvenil

La Blancaneu

Mercè Llimona
Adaptació del conte dels Germans Grimm. Editorial Edebé. Barcelona, 2006. A partir de 7 anys

Andreu Sotorra
www.andreusotorra.com

L'any 2007 es complirà el desè aniversari de la mort de la il·lustradora Mercè Llimona (Barcelona, 1914-1997). De moment, l'efemèride ja no passarà per alt gràcies a la publicació de l'àlbum *La Blancaneu*, que recupera l'adaptació i les il·lustracions que l'autora va fer el 1941 del conte dels Germans Grimm.

Poquíssims il·lustradors gosarien negar la influència moral i artística que Mercè Llimona va exercir durant la postguerra. No hi ha res millor per comprovar la validesa de *La Blancaneu* que respectar l'original, en una edició en cuixé crema i la majoria de dibuixos en traç negre, tret del de la coberta i algunes làmines interiors, que són en color. L'error de les revisitacions d'aquesta mena seria que, al lector, el dominés el prejudici d'una obra antiga per damunt de la seva qualitat. Els que volen trobar en les il·lustracions una narració de la mà del dibuixant s'hi sentiran a gust

perquè el fals classicisme que es podria atribuir a Llimona es converteix, i amb el temps encara més, en un estil d'una singular personalitat que, en aquest àlbum, es constata millor en les làmines en color pel que fa al contingut global de l'expressió, però que també permet una mirada meticulosa de cadascun dels dibuixos en negre que amaguen multitud de petits detalls que amplien la narració original.

Hi ha dues làmines en color que destaquen sobre les altres. Una, la que reproduïx Blancaneu a la barriada dels nans quan la descobreixen al seu llit: el gest picaresc de la noia que intenta cobrir-se amb la gira del llençol davant dels nans és avui universal; i el cortinatge de la finestra que voleia dona una alenada de vida a l'escena. L'altra làmina té un caràcter de gènere fantàstic: els nans transporten Blancaneu pel bosc en un taüt de vidre, però al fons, sobre un turó, el príncep a cavall intueix un bri d'esperança del que després vindrà i que tot hom ja sap. Llimona sabia captar aquests instants cinematogràfics perquè fa l'efecte que, quan il·lustrava, se sentia també una mica Grimm, una mica Perrault, una mica Andersen. I aquesta era, segurament, la clau que va obrir les portes internacionals a la seva obra.

Miralls de la globalització

Còmic

¡Corre, Bon-Gu!

Byun Byung-Jun
La Cúpula. Barcelona, 2006

Josep Gálvez

El *manhwa*, nom com es coneix la història a Corea del Sud, es podria considerar en una primera i simplista aproximació, com una apèndix o el germà petit del seu veí manga, però, tot i les innegables influències d'aquest, també és cert que ha desenvolupat prou elements específics

com a producte del seu peculiar context social.

Amb *¡Corre, Bon-Gu!* accedim a una mostra d'aquesta particularitat, ja que es un tipus de història que combina els estàndards occidentals i els japonesos i, alhora, se n'allunya. Pel seu contingut, síntesi de reflexió social i expressió intimista, s'apropa a Europa, però el marc i els personatges marquen clarament la seva referència local.

D'altra banda, el tractament morós del temps narratiu ens recorda al Taniuchi costumista, tot i que en aquest cas la volun-

tat de plasmació de les emocions es molt més intensa, fet que s'evidencia en els suggeridors tractaments gràfics de les imatges i dels colors.

La història que se'ns ofereix es senzilla tant en la seva exposició, que s'apropa al naturalisme documentalista, com en el seu argument: mare jove i fill es traslladen des de la seva petita illa a la gran ciutat per buscar el pare, que va emigrar per causes econòmiques i del qual fa temps que no tenen notícies. L'autor no allarga gaire el recorregut indagador, prefereix centrar-se en unes escasses

situacions i descriure-les parant atenció als petits detalls i al protagonisme de les mirades i de les actituds dels nens. Perquè ells, privats del pare o de la mare, es converteixen en el símbol de la fractura social creada per un model de creixement econòmic que s'ha instal·lat sobre els desequilibris geogràfics i humans.

Així, tot i ser una mica simple, l'oposició que fa entre el mar i la ciutat com a símbols ens transmet resonàncies d'una situació generalitzada, alhora que ens remet a la greu crisi que pateix el món rural sud-coreà.

Taurons de màxima audiència

Freakando

Tiburones en peligro
26 de desembre a les 23 hores
National Geographic Channel

Carles Santamaria

Els documentals d'animals són un clàssic de la tele. Resulten ideals per gaudir d'una agradable tarda: els lleons a la sabana cruspint-se altres mamífers alhora que descobrim alguns dels seus costums de relació social. Veure-ho té un efecte relaxant. De fet, més d'un telespectador es queda endormiscat amb aquella visió de safari africà. Els taurons també són grans estrelles mediàtiques, i destaca el

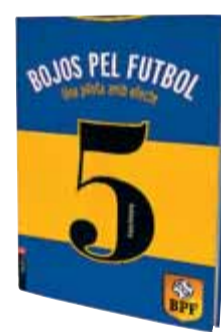
mític esqual blanc, conegut per la seva mandíbula plena d'esmolades dents amb forma de serra. La darrera gran troballa han resultat els pingüins i la seva supervivència a l'Antàrtida, sempre pendents d'altres depredadors i ara també del canvi climàtic.

Més enllà de la difusió científica, de vegades algunes d'aquestes produccions semblen més interessades en l'espectacle que en qual-sevol altra cosa. Les imatges alentides d'una balena orca jugant amb el cos d'una foca abans de menjar-se-la, posar noms a alguns dels animals que surten com si fossin mascotes o inventar-se trames argumentals per fer-los més humans són exemples d'aquesta ten-

dència. La raó no és altra que aconseguir audiència. Només faltaria fer una programa del tipus *Gran Hermano*, en què els enfrontaments entre els concursants del regne animal podrien ser veritablement sanguinolents. Jean-Michel Costeau, fill de Jacques Cos-

teau, ens apropa al món dels taurons en un documental que denuncia que el màxim perill per a la seva supervivència són els humans. Els documentals sobre la natura poden resultar pedagògics i entretinguts sense necessitat de burxar en els aspectes més gòrics.

Una pilota amb efecte

Frauke Nahrgang. Traducció d'Andreu Blanxart. Il·lustracions de Betina Gotzen-Beek. Baula. Barcelona, 2006. A partir de 9 anys
Aquesta nova sèrie s'afegeix a les que han aparegut sobre el futbol. La colla forma part dels Llops. Les relacions personals es barregen amb la competitivitat esportiva amb sis primers títols.

La bella dorment. La Ventafocs. La sirenetta. La cigala i la formiga

Adaptació d'Anna Grau. Il·lustracions de J. Vila, M. Espluga, I. Bordoy i J. Bassa. Combel - Casals. Barcelona, 2006. A partir de 3 anys.
L'àlbum presenta unes versions reduïdes al màxim per a primers lectors, amb CD amb la narració dramatitzada.

Una aventura fabulosa de pirates. Rosa Moya

Traducció d'Emma Piqué. Il·lustracions de J.C. Ramis. Timun Mas - Planeta. Barcelona, 2006. A partir de 4 anys
Conte de gènere fantàstic amb làmines en cartó farcits de solapes que descobreixen paraules, tresors, endevinalles i misteris, amb il·lustracions, en clau de còmic.